

Tea Stilton

ENCANT

EL CASTELL DE L'ENGANY

Estrella Polar

Tea Stilton

ENCANT

EL CASTELL DE L'ENGANY

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació de textos: Margherita Banal / Atlantyc S.p.A.

Col·laboració editorial: Elena Peduzzi

Coordinació editorial: Daniela Finistauri

Editing: Viviana Donella

Direcció artística: Francesca Leoneschi

Coberta: Antonio de Luca

Disseny gràfic: Mauro De Toffol i Alice Iuri / theWorldofDOT

Disseny de personatges: Silvia Bigolin

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Silvia Bigolin (disseny)

i Christian Aliprandi (color)

Il·lustracions de la història: Silvia Bigolin (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Coordinació artística: Andrea Alba Benelle

Grafisme: Michela Battaglin i Federica Fontana

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Il castello dell'inganno*

© de la traducció: 2019, Maria Llopis Freixas

© 2018, Mondadori Libri S.p.A. de PIEMME

www.geronimostilton.com

© 2019, Editorial Planeta S. A.

© 2019, de l'edició en llengua catalana: Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

Primera edició: octubre del 2019

ISBN: 978-84-9137-875-4

Dipòsit legal: B. 17128-2019

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de **paper ecològic** i procedeix de boscos gestionats de manera **sostenible**.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació www.stiltoncheese.com

ARRIBA L'ESTIU

Asseguda en una taula de l'aula d'Alta Costura Principesca de l'*Acadèmia Reial d'Encant*, la Iara es mirava el seu patró cercant inspiració. La *classe* de Miss Couture estava a punt d'acabar i ella no havia aconseguit enllestir gairebé res.

Un *batec* d'ales li va interrompre els pensaments i va fer que mirés a través de la finestra.

Tan bon punt va mirar el cel, la noia va somriure.

—Per fi ha arribat la *puput arc de Sant Martí!*

—va exclamar, sense poder contenir-se.

L'havia reconegut de seguida: el seu plomatge, que resplendia a la llum del SOL, la feia inconfusible.

—Princesa Iara, quantes vegades li he de repetir que aixequi la mà abans de parlar? —la va renyar *Miss Couture*.

Però, després, la mestra va deixar les tisores que duia a la mà i va anar on era la noia.

Va mirar cap al cel i també va somriure:

—*La puput és aquí, per tant...*

Mentre joguinejava amb la cinta mètrica daurada que duia al coll, Miss Couture va tornar amb *pas graciós* a la seva taula i va dir a la classe:

—Ara ja és oficial: l'arribada de la puput arc de Sant Martí anuncia que l'estiu és gairebé a tocar. I, com cada any, el rebrem amb la **DESFILADA DEL SOLSTICI!**

A l'aula hi va haver moltes exclamacions d'alegria, de manera que Miss Couture va picar de mans dues vegades perquè es fes el silenci i va continuar:

VISCA L'ESTIU!

QUE BONIC!

QUINA LLUNA!

—Cadascun de vosaltres haurà de contribuir a fer un vestit original per presentar a la desfilada.

—**Fer un vestit?! Jo?!** —va dir en veu baixa, preocupada, la Iara a la Samah.

Miss Couture la va sentir i va somriure:

—No ho fareu sols, sinó formant petits grups. El més important és que ho feu el *millor* possible i que treballeu en harmonia!

En sentir aquelles paraules, alguns estudiants es van girar cap a l'**ÀNIA**, que tots sabien que era l'alumna més competitiva de tota l'acadèmia.

—És una prova d'**habilitat** i creativitat, no un repte per guanyar. Haureu de col·laborar entre vosaltres, respectant l'esperit de l'acadèmia; això és important! He estat prou clara? —va afegir la professora.

—**Sí, Miss Couture!** —van dir alhora els alumnes.

—Podeu començar, us deixo formar els grups!

Quan Miss Couture va abandonar l'aula, es va produir un gran enrenou.

Els alumnes estaven neguitosos: tots buscaven companys amb els quals

fer el vestit per a la desfilada!

La Samah, la Kalea, la Nives, la Diamant i la Iara es van intercanviar una mirada còmplice.

—Nosaltres, evidentment, formarem el nostre grup
—va declarar la *Nives*, donant veu al que pensaven totes.

—És clar —va contestar la Diamant, la seva bessona, amb un somriure. Llavors es va posar seriosa i va afegir—: Bé, hem de decidir si hi incloem la Iara: és molt bona quan ha de reconèixer els *ARBRES* del bosc, però no crec que sàpiga distingir el tul de la *sedà!*

La Samah, la Kalea i la Nives van esclafir a riure, i la Iara va plegar els braços sobre el pit i va exclamar:

—*No em sembla gens divertit!*

Era la germana més petita i les grans sovint es divertien fent-li la guitza, sobretot la Diamant.

—Va, no t'enfadis! —li va dir la **SAMAN**, estarrufant-li els cabells—. Per fer-nos perdonar, aquest vespre cada una de nosaltres et donarà una de les seves **lioneses de multi-crema!**

—D'acord! —va contestar la Iara sense dubtar.

—Doncs ja està decidit. Nosaltres cinc formarem un equip i farem el vestit més bonic de la desfilada! —va declarar la **Kalea**, mentre allargava una mà cap al centre del grup.

Les altres hi van afegir les seves i es van posar molt contentes. Juntes se sentien fortes i felices...

El lligam que les unia era especial!

Per aquesta raó, el *Poder d'Encant*, una màgia antiga i poderosa, les havia triat per ser les Cinc Guardianes. La seva missió consistia a protegir les Terres d'Encant dels atacs del malvat **EGOR**. Però, en aquell moment, el Mag Fosc estava ben lluny del pensament de les noies, que el tenien ocupat amb altres temes molt diferents...

—Crec que hauríem de començar a pensar en algunes idees. No tenim gaire temps per dissenyar i cosir el vestit! —va dir la Samah.

—I no ens podem oblidar dels complements: les joies, el pentinat, el maquillatge, les sabates i... —va comentar la *Diamant*.

—Entesos, entesos... no ens oblidarem de cap detall! *Ara... respira!* —va fer broma la Iara.

—*Ja se m'ha acudit alguna cosa...* —va dir la Nives a les seves germanes.

—N'estava segura! —va somriure la Diamant.

La noia sabia que la seva bessona era una dissenya-

dora amb molta traça i que havia assistit amb entusiasme a totes les classes extres de *Miss Couture*.

—Si voleu, us ensenyo algun esbós. Són al meu quadern, a l'habitació —va continuar la Nives.

—*Som-hi!* —va exclamar la Iara, posant-se dreta d'un bot com si hagués de participar en una cursa.

—Iara, córrer pels passadissos no fa gens de princesa! —la va renyar la Diamant.

Les altres germanes van brandar el cap, somrient: *era REALMENT INCORREGIBLE!*

Quan es van unir a la seva germana petita a l'habitació, la van trobar asseguda al seu llit amb dossier, adornat amb *HEURA ENFILADISSA*.

Duia a la mà una barreta de baies de sucre i nous de cacau i ja li havia clavat un mos.

—Estic a punt! —va exclamar la petita—. Endavant, Nives, ensenya'ns els dibuixos en què has treballat!

La Nives va anar al seu llit de **cristall**.

S'hi va asseure i va obrir un calaix de la tauleta de

nit, del qual va treure un **QUADERN** amb les cobertes folrades de suau seda blava.

—Què espereu? Voleu veure els meus *esbosos* o no?

Les germanes no s'ho van fer repetir dues vegades i es van *asseure* al costat de la Nives al llit amb dosser, on es van estar hores parlant de teles, de filferros de colors i de petits **DIAMANTS**.

TREBALL D'EQUIP

Uns dies després, la Diamant va anar al magatzem de la sastreria de l'*acadèmia* a buscar uns botons... Llàstima que, just en aquell moment, en Myrton se'ls va ficar a la butxaca.

Però la princesa se'n va adonar i va exclamar:

—**MYRTON**, torna-me'ls de seguida! Saps prou bé que me'ls he oblidat aquí fa poc!

—Potser si m'ho demanassis amb més amabilitat...

—va dir-li el cosí de l'Ània.

—Deixa-ho estar, Myrton! —el va renyar la **REINA**—.

Ni tan sols els necessitem al nostre equip...

—Gràcies, Reina! —li va somriure la Diamant—. I bona feina! Haig de tornar de seguida amb les meves *germanes*. Si no, la Nives m'esbrincarà!

A mesura que passaven els dies, l'eufòria i l'espera per la Desfilada del Solstici creixien cada cop més. Els alumnes esmerçaven tot el temps lliure de les classes en la creació dels vestits, i els passadissos eren plens de prínceps i princeses que corrien transportant núvols de tul, botons de colors i cintes llarguíssimes.

—Ja ets aquí per fi! —va exclamar la Nives així que la Diamant va entrar a l'habitació—. Ho has agafat tot? —I tant! —va contestar la seva bessona, mostrant-li un cistell ple de retalls de TELA.

La Nives va observar el contingut del cistell i va mirar al seu voltant: havia convertit un racó de l'habitació en un petit taller de moda i en un calendari havia programat què s'havia de fer cada dia, per tal d'acabar el vestit a temps.

El va consultar i va anunciar:

—Bé, després d'haver triat el model i el color del vestit, ara passem a repartir-nos les tasques!

MOLT BÉ!

HOLA, DIAMANT!

VENIU TOTES AQUÍ!

PERFECTE!

HO HE AGAFAT TOT!

—Bona idea! —va exclamar la Samah—. El temps passa molt de pressa... Prenguem les decisions importants *junes*, però cada una de nosaltres serà responsable d'alguna cosa.

—Òbviament, la *Nives* serà la nostra estilista! —va dir la Kalea—. A mi m'agradaria encarregar-me del maquillatge... Què me'n dieu?

—Perfecte! Jo m'ocupo de les sabates i la bossa —va anunciar la Samah, i va preguntar—: Per a les joies podem comptar amb tu, *Diamant*?

—I tant! Ja tinc al cap alguns safirs amb els quals fer un *brasalet preciós*!

—I jo què faré? —va preguntar la Iara amb un posat preocupat.

—De model! —va contestar la Nives **SOMRIENT**.

—Ni parlar-ne! Jo? A la passarel·la? Amb prou feines puc caminar recta!

Totes van esclafir a *RIURE*. Cap d'elles, excepte la interessada, s'havia cregut que la proposta de la Nives anés de debò.

—*Gairebé m'ho heu fet creure!* —va contestar la Iara fent un sospir d'alleujament—. Però és cert que necessitem una model...

—Jo voto per la Diamant —va dir la Nives, que ja s'imaginava la seva *bessona* amb el vestit en què estava treballant.

—Sí, la Diamant és la més adient. Quedarà molt bé a la passarel·la... —va confirmar la *Kalēa*.

—Hi estic d'acord. Què me'n dius, germaneta? —va preguntar la Samah a la interessada.

—Que si vull portar un vestit esplèndid davant de tota l'*acadèmia*? Doncs i tant que sí! —va riure la Diamant.

Les germanes es van unir a la rialla, però la Iara les va interrompre:

—Però jo encara no sé què puc fer...

—De fet, falta fer una cosa... Alguna s'ha d'ocupar del *pentinat!* —va dir la Nives.

—Però que no s'assembli a un niu, sisplau! —va dir burlleta la *Diamant*.

—Tranquil·la. Serà el pentinat més creatiu que hakis vist mai! —va contestar la Iara.

I això era el que realment
temia la *Diamant*!